

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Taser International Inc./SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

(Sprawa C-175/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Umowy przewidujące zobowiązanie przedsiębiorstwa rumuńskiego do scedowania praw do znaków towarowych na przedsiębiorstwo mające siedzibę w państwie trzecim — Odmowa — Klauzula prorogacyjna przyznająca jurysdykcję państwu trzeciemu — Wdanie się w spór przed sądami rumuńskimi przez stronę pozwaną bez podnoszenia sprzeciwu — Obowiązujące zasady jurysdykcyjne]

(2016/C 156/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Taser International Inc.

Strona pozwana: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 5 i art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w ramach sporu dotyczącego niewykonania zobowiązania umownego, w którym strona powodowa zwróciła się do sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium strona pozwana ma swą siedzibę, jurysdykcja tych sądów może wynikać z art. 24 wskazanego rozporządzenia, w sytuacji gdy strona pozwana nie kwestionuje ich jurysdykcji, mimo że zawarta między tymi dwiema stronami umowa zawiera klauzulę prorogacyjną przyznającą jurysdykcję sądom państwa trzeciego.
- 2) Artykuł 24 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w kontekście sporu między stronami umowy zawierającej klauzulę prorogacyjną przyznającą jurysdykcję sądom państwa trzeciego przepis ten sprzeciwia się temu, aby sąd państwa członkowskiego, na którego terytorium strona pozwana ma swą siedzibę, a przed którym to sądem zawisł ów spór, orzekł z urzędu, że nie jest sądem właściwym, jeśli strona pozwana nie kwestionuje jego jurysdykcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 20.7.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Daimler AG/Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.

(Sprawa C-179/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 5 ust. 1 — Ogłoszenia dotyczące osoby trzeciej dostępne w Internecie — Nieuprawnione używanie znaku towarowego — Ogłoszenia zamieszczane online bez wiedzy i bez zgody tej osoby trzeciej lub utrzymywane online pomimo sprzeciwu tej osoby — Powództwo właściciela znaku towarowego przeciwko wspomnianej osobie trzeciej)

(2016/C 156/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daimler AG

Strona pozwana: Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że osoba trzecia wskazana w ogłoszeniu opublikowanym w serwisie internetowym – które to ogłoszenie zawiera oznaczenie identyczne ze znakiem towarowym lub podobne do tego znaku, w ten sposób, że wywołuje wrażenie istnienia relacji handlowej między tą osobą trzecią a właścicielem znaku towarowego – nie używa tego oznaczenia, którego to używania zgodnie z tym przepisem właściciel może zakazać, gdy dane ogłoszenie nie zostało zamieszczone przez tę osobę trzecią ani w jej imieniu ani też, w sytuacji gdyby dane ogłoszenie zostało zamieszczone przez tę osobę trzecią lub w jej imieniu za zgodą właściciela – gdy ta osoba trzecia wyraźnie zażądała od podmiotu prowadzącego serwis internetowy, u którego zamówiła ogłoszenie, usunięcia tego ogłoszenia lub zawartego w nim wskazania znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 marca 2016 r. – Naazneen Investments Ltd/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Energy Brands, Inc.

(Sprawa C-252/15 P) ⁽¹⁾

[**Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) — Słowny znak towarowy SMART WATER — Rzeczywiste używanie — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75]**

(2016/C 156/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Naazneen Investments Ltd (przedstawiciele: P. Goldenbaum i I. Rohr, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: D. Gája i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy); Energy Brands, Inc (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, D. Stone i A. Dykes, solicitors)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Naazneen Investments Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.